

۱۵. پیش بینی پروردگار (بخش اول)

پیش آمدی یا حادثه ای نیست که خداوند از آن غافل یا بی خبر باشد، چون او انتها را از ابتدا میداند. خداوند برای هر واقعه ای که برای بشر بطور ناگهانی پیش می آید راهی و آمادگی از پیش مهیا داشته است. ممکن نیست اعمال شیطان را عواملی تصور کنیم که خدا نتواند مانع بشود یا بر آنها چاره ای نداشته باشد. عاقبت شیطان حتمی است. گرچه خدا در امور سری خود اجازه داده که شیطان کارهای خود را ادامه دهد اما باید تأکید کرد که هرگز نگذاشته از حد معینی تجاوز کند.

بیایید تا خودمان را از آلودگی بد و کارهای دنیوی جدا سازیم و اعمال شیطان را مورد بررسی قرار دهیم. نظری به طریقهائی که شیطان اتخاذ کرده بیفکنیم که از تجلی حقیقت جلوگیری میکند و در ضمن ایمانداران را تا حدی گمراه میسازد که پرستش خدا را ترک و رهبری ظلمانی وی را اختیار میکنند.

همه خرابکاریهای شیطان برای خداوند آشکار و مبرهن است. آینده همچون گذشته برای وی واضحست. خداوند هرگز مولد شرارت نبوده و نمی باشد. ولی در عین حال مانع کارهای شیطان نیز نمی باشد. فرصت به هر فردی می دهد تا آزادانه بخداوند ایمان آورده او را اطاعت کند و حیات

یابد - یا آنکه دروغهای شیطان را قبول کرده از فرمان خداوند سرکشی نموده، هلاک شود.

انبیاء خداوند با کلمات غیر قابل انکار به بشر هشدار داده اند که «امروز برای خود اختیار کنید که را عبادت خواهید نمود.» (یوشع ۱۵:۲۴). اهمیت این اختیار مخصوصاً در امور روحانی فرد شایستگی دارد - همچنانکه مکتوبست - «لا اکراه فی الدین» (سوره البقره آیه ۲۵۶). هیچ گونه اجباری در دین نیست. عجیب در اینجا نیست که خداوند مردم را در انتخاب و اختیار دین آزاد گذاشته - اعجاب در اینجاست که آنان با علم کامل و با چشم باز دروغهای شیطان را میپذیرند و بسوی هلاکت ابدی می شتابند!

با در نظر گرفتن این موضوع بگذارید روش پروردگار را تحت مطالعه قرار دهیم. او با پیش بینی کامل از انحراف قوم خود، این امر را توسط انبیاء بیان نموده. با آوردن سمبل هائی مفهومی و واضح هفت قرن اول دوران مسیحیت را به چهار قسمت تقسیم کرده، امور روحانی مردم قبل از اسلام را توضیح می دهد.

دوره اول حواریون

دوران اول دوره حواریون بوده که از زمان عیسی تا آخر قرن اول ادامه یافت - تا زمانی که حواریون مسیح هنوز در قید حیات بودند و شخصاً

مواظب امور روحانی کلیسای جدیدالتأسیس بودند. عیسی بن مریم با یهودیت عصر خود سخت مخالفت و مقاومت می ورزید. سخت ترین سرزنشها و شدیدترین اتهامات را به رهبران دینی یهود وارد می کرد. کلیه جزئیات زندگی او دعوت یکسان از مردم برای شناسائی خالق بود تا قلباً بخدمت وی برآیند - یعنی بهمان منوالی که آدم و نوح و ابراهیم و موسی قبل از وی مردم را دعوت کرده بودند. در دورانهای متوالی مردم دعوتهای این مردان خدا را رد کرده بودند که از این امر عیسی نیز مستثنی نبود. هر روز با دشمنی و تهدیدهای جابرانه مواجه بود. گروه مردان و زنان جسوری که جرأت کرده بودند از سلطه روحانیون خارج شوند مصمم بر آن شدند که دیگران را از آزادی روحی که اختیار کرده بودند آگاه سازند. اگر چه ایمان و اعتماد نوظهورشان مورد تمسخر و تحقیر عموم قرار گرفت و اگرچه شهادت قلبی ایشان زجر و شکنجه برایشان بهمراه آورد اما «هر جا که میرفتند پیام خدا را اعلام میکردند.» (کارهای رسولان ۴:۸).

نشانه کلیسای مسیحی برای دوره اول حواریون اسب سفید است که شخصی ملوکانه سوار است و برای فتح روحانی جهان مظفرانه پیش میرود. افرادی که کلیسای نوبنیاد را رهبری میکردند متواضع، صبور و فعال بوده در برابر شرارت شریکان خاموش نماندند. رسولان دروغی را که در ظاهر ادعای

دینداری میکردند ولی دیندار نبودند، بدقت تمام از کلیسا اخراج کردند. پولس رسول یکی از برجسته ترین و پرقدرت ترین وعاظ بود و می فرماید: «نگذارید هیچ کس به هیچ عنوانی شما را فریبد. زیرا آن روز نخواهد آمد مگر این که اول شورش عظیمی علیه خدا روی دهد و مظهر شرارت - یعنی آن مردی که از ابتدا مقرر بود به جهنم برود - ظهور کند. او با هر آنچه خدا خوانده می شود و هر آنچه معبود آدمیان است مخالفت می کند و خود را مافوق همه آنها قرار خواهد داد به حدی که در معبد خدا می نشیند و ادعای خدائی میکند.» (دوم تسالونیکیان ۲:۳ و ۴).

پولس رسول متوجه بود که شیطان و نمایندگان او در همان موقع مشغول فعالیت هستند، زیرا که فرمود «اکنون شرارت مخفیانه کار میکنند.» با این آیه معلوم می شود که در دوره اولین قرن میلادی، شیطان جداً کوشش می کرد که نقشه نجات خدا را نابود سازد. کوششهای او را تا ظهور اسلام در برنامه بعدی توضیح میدهیم.

